

וכגון, הבאת סכין המילה דרך רשות הרבים, שהיא רק הכנה למצוה, ואפשר לעשותה גם מערב שבת, האם גם היא דוחה את השבת.

מתניתין:

רבי אליעזר אומר: תינוק שמצוה למולו בשבת, **אם לא הביא המוהל את כלי המילה** [הסכין, הקרוי איזמל] **מערב שבת** למקום שבו הוא מל את התינוק – **מביאו בשבת**, דרך רשות הרבים, כשהסכין מגולה, בפני הכל⁽¹⁾ [והטעם יתבאר בגמרא].

ובשעת **הסכנה**, כשגזרו השליטים הגויים לאסור את מצות המילה – **מכסהו** לסכין המילה ומביאו לרשות היחיד דרך רשות הרבים, **על פי עדים**, שיעידו שהוא מביא סכין של מילה, כדי לא יחשדוהו בטלטול בעלמא.

ועוד אמר רבי אליעזר: אם אין סכין למול, **כורתים עצים לעשות מהם פחמין**, ובפחמים מבעירים אש, כדי לעשות כלי ברזל, סכין למילה.

וסברת רבי אליעזר היא שכשם שהמצוה עצמה דוחה את השבת, גם מכשיריה דוחים.

ורבי עקיבא חולק:

כלל אמר רבי עקיבא: כל מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת, כגון מכשירי מילה, אינה דוחה את השבת.

ורק מלאכה שאי אפשר לעשותה בערב שבת, כגון המילה עצמה, שאי אפשר לעשותה מערב שבת, כיון שזמנה ביום השמיני, רק היא בלבד דוחה את השבת.

גמרא:

איבעי להו: האם טעמא דרבי אליעזר שאמר כי צריך להביא את הסכין כשהיא מגולה, הוא משום חבובי מצוה, כדי לפרסם שמצות מילה היא חשובה וחביבה עליו כל כך, שמחלל עליה את שבת.

או דלמא, סובר רבי אליעזר שמביאו מגולה, משום חשדא, כדי שלא יחשדוהו שהוא מטלטל חפץ בעלמא.

והא דאמרינן בסיפא "ובסכנה מכסהו על פי עדים", זהו בודאי משום חשדא, וספק הגמרא הוא רק על האמור ברישא דמתניתין "מביאו בשבת מגולה" [רש"י].

והוינן בה: הך בעיין, למאי נפקא מינה?

ומבארין: האם שרי לאתויי סכין כשהיא מכוסה, על פי עדים.

לקטן בשבת.

והקשה הרע"א בגליון הש"ס, שרש"י כאן מבאר כי לפופי אינו יישור האברים, שנחלקו בו לעיל [קכג א] רב נחמן ורב ששת. ואילו שם [קמז א] מבואר ברש"י שביום הלידה מותר לכולי עלמא. וצריך עיון.

1. בתוספות הקשו מדוע יטלטלו את הסכין שהיא מלאכה מהתורה, והרי עדיף לטלטל את התינוק אל מקום הסכין, שהרי "חי נושא את עצמו"?

ותירצו: א. לאחר המילה כשהתינוק חולה הרי הוא כאדם כפות, שלא נאמר בו "חי נושא